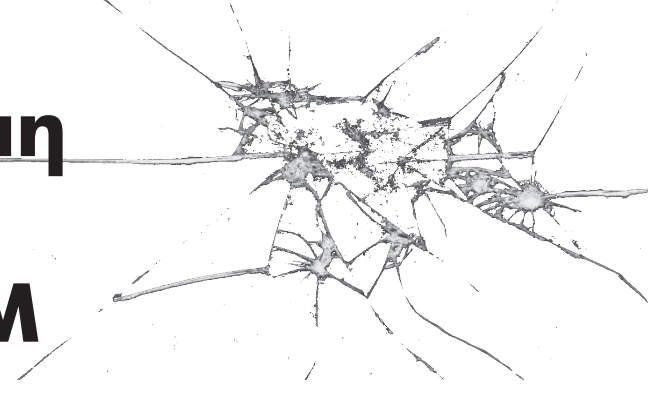

αλληλεγγύη και δύναμη στον αγώνα των εργαζομένων στα H&M

Στις αρχές του Μάρτη οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες στα H&M πήγαν για άλλη μια μέρα κανονικά στη δουλειά τους. Η ορθοστασία θα συνεχιζόταν κανονικά για τις επόμενες ώρες, τα διαλείμματα θα ήταν στο σύνολο τους 20 λεπτά, οι μισοί προϊστάμενοι θα επόπτευαν και θα πίεζαν τους εργαζόμενους, ενώ οι άλλοι μισοί θα έλεγαν ξανά τα ίδια: «Είμαστε οικογένεια εδώ. Έχουμε συγκεκριμένες αξίες». Η κούραση μετά από κάποιες ώρες θα κατέκλυζε όλο το σώμα και το μυαλό τους και η μόνη προοπτική της ημέρας θα ήταν η ξεκούραση μέχρι να ξαναπάνε την επόμενη μέρα στη δουλειά. Όλα αυτά για 450-500 ευρώ το μήνα...

Λίγες μέρες αργότερα η εταιρεία των H&M έφερε τις νέες συμβάσεις με προθεσμία μίας εβδομάδας να υπογραφούν. Όλοι (διευθυντές και υπεύθυνοι) τους διαβεβαίωσαν ότι ουσιαστικά δεν αλλάζει κάτι, ότι απλά διευκρινίζονται κάποιοι όροι οι οποίοι ήταν «συγκεχυμένοι», ενώ στην ουσία άλλαζαν όλα. Οι νέες συμβάσεις εργασίας έδιναν τη δυνατότητα στην εταιρεία να μεταθέτει τους εργαζόμενους σε οποιοδήποτε κατάσταση στην χώρα χωρίς αποζημίωση. Ταυτόχρονα άφηναν ανοιχτό το χρόνο εργασίας, κάτι που θα καθοριζόταν ανάλογα με τις ανάγκες της επιχείρησης, ενώ ένα κομμάτι του μισθού θα μετατρεπόταν σε «οικειοθελή παροχή» που θα μπορούσε να περικοπεί ανά πάσα στιγμή. Για όποιον εργαζόμενο δεν συμμορφωνόταν με τις υποχρεώσεις του, σύμφωνα με τις νέες ατομικές συμβάσεις εργασίας, θα απολυόταν χωρίς την καταβολή της αποζημίωσης.

Η τακτική της εταιρείας απέναντι στους εργαζόμενους δεν είναι πρωτοφανής ούτε μας προκαλεί (πλέον) εντύπωση. Στις 2 του Γενάρη επιχείρησε να ανοίξει τα καταστήματα της, ημέρα κατοχυρωμένης αργίας. Σίγουρα αυτό που συμβαίνει αυτές τις ημέρες στα H&M δεν είναι η εξαίρεση, αλλά ο κανόνας που επικρατεί στην αγορά εργασίας. Οι εργοδότες ζητούν από τους εργαζόμενους στο όνομα της «κοινής κρίσης» και των «κοινών συμφερόντων» να αποδεχτούν (κι άλλο) τις μειώσεις των μισθών, τη μη καταβολή των αποζημιώσεων, την ελαστικοποίηση των ωραρίων και όποιος δεν το δεχτεί θα τον περιμένει η ουρά σε κάποιον ΟΑΕΔ. Στη θέση των εργαζόμενων των H&M βρίσκονται χιλιάδες εργαζόμενοι και εργαζόμενες από τον ίδιο και από διαφορετικούς κλάδους. Χιλιάδες είναι αυτοί που εργάζονται στη μητρόπολη, που συνεχίζουν να παράγουν ακόμα πιο εντατικά, ενώ οι μισθοί τους κόβονται ραγδαία. Μια λαίλαπα περιβάλλει τις ζωές μας, η ατέρμονη μάχη στους χώρους δουλειάς με τ' αφεντικά, η συνεχής αναζήτηση εργασίας μέσα στη ζούγκλα της επισφάλειας και των χαμηλών μεροκάματων, ένας διαρκής αγώνας για την κάλυψη των σύγχρονων βασικών αναγκών.

Απέναντι στην προσπάθεια των αφεντικών των H&M να ελαστικοποιήσουν κι άλλο τις ζωές των εργαζομένων (μέσω των νέων ατομικών συμβάσεων), αυτοί δεν έκατσαν με σταυρωμένα τα χέρια. Η συντριπτική πλειοψηφία δεν μάσησε, μίλησε ανοιχτά και κατήγγειλε τους εκβιασμούς. Οργανώθηκε πάνω σε ένα ισχυρό δίκτυο σχέσεων που τους οδήγησε να δράσουν συλλογικά. Δεν υπέγραψαν τις νέες συμβάσεις εργασίας. Κόντρα σε ένα ζοφερό παρόν που θέλει τ' αφεντικά να παίζουν μπάλα σε άδειο γήπεδο και τους εργαζόμενους να σκύβουν το κεφάλι, οι συνάδελφοι των H&M είπαν ένα μεγάλο όχι στην υποτίμησή τους. Έδειξαν πως μέσα στον πόλεμο που μας έχουν κηρύξει οι εργοδότες, η συναδελφική αλληλεγγύη και η συλλογική αντίσταση είναι οι μόνες βιώσιμες λύσεις για τα εργατικά μας συμφέροντα και την ανατίμηση της ζωής μας.